

Trumps tale ved FN's generalforsamling: Hvad du ikke læste i medierne

LaRouche PAC Webcast

MATTHEW OGDEN: God eftermiddag! Det er den 28. september 2018. Mit navn er Matthew Ogden, og du lytter til vores ugentlige fredag aftens webcast fra larouchepac.com.

Det har mildt sagt været en meget dramatisk uge. Den måske vigtigste udvikling, der har fundet sted i denne uge, er gået tabt i et hav af mediernes 24-timers nyhedsdækning af høringerne vedrørende Kavanaugh, af Rod Rosenstein osv. osv. Hvad vi er her for at diskutere i dag, er den meget dramatiske udvikling, som er kommet ud af mødet i FN's generalforsamling i New York City. På skærmen her ser man grafikken: "Trumps tale ved de Forenede Nationers generalforsamling; hvad man *ikke* læste i medierne." Måske så du dækningen af hvad der skete i mødesalen i FN's generalforsamling i New York City; men det meste af dækningen var nok en fnisen af hvordan der blev grinet af Trump i begyndelsen af hans tale, og så videre og så videre. Hvad du *ikke* hører om, er det faktiske indhold af talen, og også hvad der skete uden for: nemlig en meget stærk tilstedeværelse af LaRouche-bevægelsen, som talte med diplomater, meget højtstående repræsentanter fra lande rundt om i verden, for at sætte det på dagsordenen, som bevægelsen har insisteret på skal være det samlende opråb for nationer rundt om i verden, herunder de fire stormagter – USA, Rusland, Kina og Indien – at samles for at danne en Ny Bretton Woods. Dette er naturligvis emnet for appellen, som vi læste op i sin helhed under udsendelsen i mandags, og som allerede modtager i

hundredvis af meget betydelige underskrifter fra højtstående personer i USA og i udlandet.

Men du har sikkert heller ikke hørt det centrale indhold af hvad præsident Trump havde at sige. Lad mig læse et citat for jer, som jeg mener sammenfatter det generelle underliggende princip i hans tale. Dette er hvad han sagde:

“Amerikas politik med principiel realisme betyder, at vi ikke vil holdes som gidsel af gamle dogmer, miskrediterede ideologier og såkaldte ‘eksperter’, der igen og igen er blevet modbevist over de forløbne år.”

Jeg tror, at dette måske opsummerer præsident Trumps tilgang til politik, som han har udvist det i den seneste periode af hans administration. Både strategisk og økonomisk, både indenlandsk og internationalt. Det går lige til kernen af, hvad det geopolitiske etablissement, der som minimum har gennemsyret de seneste to præsidentskaber, både demokratiske og republikanske, hvad dette etablissement, hvad denne geopolitiske fraktion – er så bange for. Hvad man frygter allermost. Hvad Trump faktisk kan finde på at gøre. Han er faktisk uden for boksen; han er ikke begrænset af ideologier, dogmerne og de såkaldte “ekspertudtalelser”, som har dikteret hvad tidligere præsidenter har gjort. Ikke at alle præsident Trumps impulser er korrekte; overhovedet ikke. Men at hans grundlæggende impuls er den korrekte; at sparke til det fremherskende geopolitiske skakbræt; det skakbræt der har bragt os til et krisepunkt både økonomisk og strategisk, hvilket har bragt os til tærsklen af tredje verdenskrig og til tærsklen af den fuldstændige økonomiske ruin i USA. At sparke til det skakbræt, og vende tilbage til noget principielt, som han definerer det. Derfor er dette et præsidentskab med et meget rigt, omend urealiseret, potentiale. Et præsidentskab som kan blive, og som fortsat må uddannes med det lederskab og de ideer, som LaRouche-bevægelsen er i en enestående position til at tilvejebringe.

Så, hvad vi vil gøre er, at vi vil afspille nogle få uddrag fra præsident Trumps tale på FN-generalforsamlingen; sandsynligvis de uddrag, som du ikke hørte, med mindre du lyttede til talen i sin helhed. Og så vil vi også afspille Helga Zepp-LaRouches ekspertanalyse af talen og hendes marchordrer for, hvad vi skal gøre for at fortsætte med at opfylde vores ledelsesansvar nationalt og på verdensplan. Så her er præsident Trump på FN's Generalforsamling i New York.